842/10

Den 19. april 2010 blev i sag nr. 76.522:

xxxxxxx xxxxx xxxxxxxxxxx
xxxxxxxxx xxx xxxxxx
xxxx xxxxxxx

mod

Trekroner Forsikring A/S
Gl. Kongevej 60
1790 København V

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har familie- og husejerforsikring i Trekroner Forsikring A/S, klager ved sin advokat over, at selskabet har afkortet en erstatning efter en brand med 25 % som følge af grov uagtsomhed. Klageren er tillige utilfreds med selskabets opgørelse af løsøreerstatningen, da selskabet har afvist at yde dækning for en række anmeldte genstande, ligesom den udbetalte kontanterstatning er fratrukket 10%.

Selskabet henviser til, at klageren har udvist grov uagtsomhed i forbindelse med brandens opståen, samt til, at selskabet alene yder dækning til private løsøregenstande.

Grov uagtsomhed:

Det fremgår af sagen, at klagerens garage den 30/1 2009 blev brandskadet. Selskabet anførte i skrivelse af 4/3 2009 til klageren:

> "Vi henviser til ovennævnte sag, hvor der er sket en brandskade i en ca. 80 m² stor garagebygning, således denne nu vurderes til at være totalskadet.
>
> Ud over skaden på garagebygningen skete der også skade på diverse indbogenstande.
>
> Hændelsesforløbet forud for skadens opståen var dette, at du foretog en reparation af en bil, og herunder demonterede du benzintanken på en sådan måde, at der løb benzin ud fra tanken, blandt andet over mod en gasvarmeovn, der var i brug. Dette medførte, at benzinen/benzindampe blev antændt, og brandskaden opstod.
>
> Vi har vurderet dette hændelsesforløb og må meddele dig, at vi ikke vil være i stand til at yde dig fuld erstatning for de skader, der er opstået. Dette sker med henvisning til Forsik-

ringsaftalelovens paragraf 18.2. hvoraf det fremgår, at har du fremkaldt forsikringsbegivenheden ved en uagtsomhed, der under de foreliggende omstændigheder må betegnes om grov, skal det under hensyn til skyldgraden om omstændighederne i øvrigt afgøres, om erstatningen skal ydes og i bekræftende fald med hvilket beløb.

Vi har vurderet, at der skal ske en afkortning i erstatningen på 25 %.

Baggrunden herfor er, at du burde have indset, at det var forbundet med fare at afmontere nr. 4 behæftelsessted for tanken, uden at have tømt den forinden, idet den benyttede holder ikke passede til en opgave med at afmontere tanken, hvormed det var nærliggende, at tanken kunne falde fra dig, som det skete, og hvormed det var nærliggende, at benzinen flød ud af tankens åbne studs. Der var 40 liter benzin i tanken.

Yderligere var du bekendt med, at der var åben ild i ovnen, da du selv havde placeret den for at varme op.

Endelig kunne du let have afværget den indlysende eksplosionsfare ved forud for arbejdet at have tømt benzintanken eller have slukket for ovnen.

Generelt er kriteriet ved grov uagtsomhed, at den skadegørende handling, uden at der foreligger fortsæt, skal have været indlysende farlig ud fra en normalt målestok, og muligheden for at slippe fri af den grove uagtsomhed foreligger kun, hvis der ikke var så mange andre alternativer til ens handling, og hvis man har været uvidende om faren.

Du er uddannet mekaniker, og burde derfor være kommet i tanke om faren, og du kunne nemt have indrettet arbejdsprocessen anderledes.

Med hensyn til erstatningsudbetalingen, vil det umiddelbart være således, at erstatningen for skaden på løsøret ved en udbetaling reduceres med de 25 %."

Klagerens advokat har ved skrivelse af 3/7 2009 over for nævnet nedlagt påstand om, at selskabet skal anerkende, at erstatning skal ske uden fradrag for grov uagtsomhed. Klagerens advokat har til støtte herfor anført:

"Klageren er udlært automekaniker og havde en del hobbyværktøj i sin nu udbrændte garage.

Den 30. januar 2009 udførte klageren noget arbejde på sin kammerat B.L.'s bil.

Arbejdet der skulle udføres indebar, at han var nødt til at afmontere bilens benzintank. Det har klageren gjort mange gange tidligere i sit liv som automekaniker.

Arbejdet udføres ved, at der placeres en slags donkraft, der er beregnet til gearkasser, under tanken. Dette gøres for at holde tanken på plads, imens man løsner den sidste skrue. Når skruen er løsnet, holder man fast i tanken, imens donkraften sænkes forsigtigt, hvorefter tanken er forsvarligt afmonteret.

I forbindelse med, at klageren forsøgte at afmontere tanken, tippede den for ham, og der flød en smule benzin ud på gulvet.

Benzinen løb over til en gasovn, som klageren havde stående i sin garage. Gasovnen havde stået på det samme sted, siden opførelsen af garagen i 2004.

Der opstod benzindampe, som blev antændt af gasovnen, hvorefter klagerens garage brændte ned.

Som **bilag …** vedlægges tegning over klagerens garage, hvor der er angivet placering på den bil, hvor tanken blev afmonteret samt placering af den gasovn, der antændte benzindampene og afstand mellem benzintanken og den pågældende gasovn. Der er 5-6 meter fra bilen til gasovnen.

På det foreliggende grundlag mener jeg således ikke, at min klient har udvist grov uagtsomhed.

Som **bilag …** vedlægges artikel fra 'Advokaten' nr. 5 i 2009 vedrørende spørgsmål omkring grov uagtsomhed. De to afgørelser, som artiklen refererer til er afsagt af ankenævnet den 2. marts 2009, og vedlægges som sagens **bilag 3 …**

Ved sagens **bilag …** fremkommer indklagede med sine indsigelser, herunder sin påstand om, at klagerens erstatningsbeløb skal nedsættes med 25 %.

Det er klagerens opfattelse, at et hændelsesforløb, hvor klageren ved sædvanlig afmontering af en tank ikke har handlet groft uagtsom særligt henset til, at der slet ikke har været tale om åben ild, men alene forholdet, at benzin er løbet ud på gulvet, og at efterfølgende benzindampe ved opstigning i en gasovn har været årsag til en ildspåsættelse.

Det er klagerens opfattelse, at klageren i den sammenhæng ikke har udvist så grov skødesløshed, at forholdet kan betragtes som groft uagtsomt.

Det er klagerens opfattelse, at det der anføres i sagens bilag … omkring uagtsomhed i det hele taget tilbageviser indklagedes synspunkt om, at der skal have været mange alternativer til ens handling.

De fremlagte afgørelser beviser også, at det ikke er korrekt, når indklagede anfører, at man skal have været uvidende om faren.

Artiklen i sagens bilag … tilbageviser også indklagedes synspunkt om, at det forhold, at han er uddannet mekaniker har skærpet kravene til ham, og dermed skulle hans uddannelsesmæssige baggrund gøre det 'lettere at have udvist grov uagtsom. Der henvises til bilag …, den sidste parentesmarkering.

Derfor er klageren berettiget til at få fuld erstatning i h.t. parternes reelle erstatningsaftale, der er fremlagt som sagens **bilag …**

Omkring sagens bilag … skal det oplyses, at aftalen er indgået med forbehold fra klagerens side, idet klageren har aftalt med indklagede, at underskrift på aftalen ikke har afskåret klageren fra at føre sag ved Forsikringsankenævnet om reduktionen på de 25 % i klagerens erstatning.

Ankenævnet For Forsikring anmodes derfor om at afsige kendelse om, at indklagede skal acceptere, at der ikke skal ske fradrag i klagerens erstatning med 25 % som følge af udvist grov uagtsomhed i h.t. reglen i forsikringsaftalen § 18, stk. 2."

Selskabet har ved skrivelse af 26/8 2009 fastholdt sin afgørelse over for nævnet. Selskabet har til støtte herfor anført:

> "Vores kunde har oplyst, at branden opstod, da han den 30. januar 2009 foretog reparationsarbejde på en bil og herunder skulle demontere benzintanken. Vores kunde understøttede tanken med en donkraft. Tanken tippede, og der flød benzin ud af tankens åbne studs. Det er oplyst for selskabet, at der var 40 liter benzin i tanken. Benzindampene blev antændt af en gasovn, som vores kunde havde stående i garagen 5-6 meter fra bilen. Resultatet blev en eksplosion med efterfølgende brandskade på bygning og løsøre.
>
> I brev af 4. marts 2009 oplyste vi vores kunde om, at der ville ske en afkortning i erstatningen med 25 % i henhold forsikringsaftalelovens § 18, stk. 2, idet vi vurderede, at branden var fremkaldt ved vores kundes uagtsomhed, som under de foreliggende omstændigheder måtte betegnes som grov, jf. **bilag …**
>
> Vi lagde i den forbindelse vægt på, at vores kunde burde have indset, at det var forbundet med fare at afmontere nr. 4 behæftelsessted for benzintanken uden at have tømt den forinden, idet den benyttede holder/donkraft ikke passede til opgaven med afmontering tanken. Det var således nærliggende, at tanken kunne falde fra vores kunde, som også skete, og det var nærliggende, at benzinen flød ud af tankens åbne studs. Vi lagde vægt på, at der var 40 liter benzin i tanken.
>
> Vi lagde endvidere vægt på, at vores kunde var bekendt med, at der var åben ild i gasovnen, som vores kunde selv have placeret for at varme op.
>
> Endeligt lagde vi vægt på, at vores kunde nemt kunne have afværget den indlysende eksplosionsfare ved forud for arbejdet at have tømt benzintanken eller have slukket for gasovnen.
>
> Vores kundes advokat skriver i brevet til Ankenævnet, at der var 5-6 meter hen til gasovnen, samt at gasovnen, der var i brug, ikke kan sidestilles med åben ild.
>
> Trekroner kan hertil anføre, at benzintanken indeholdt 40 liter benzin, samt at gasovne afgiver deres varme om ikke ved åben ild så dog ved ild. Benzin er ikke kun væske men tillige dampe, hvilket må anses for at være almen viden, især for en uddannet mekaniker.
>
> Vi lægger vægt på, at afmonteringen af en benzintank indeholdende 40 liter benzin kun sker 5-6 meter fra en gasovn, som afgiver sin varme ved ild. Der er tale om særdeles brandbart væske og dampe, der direkte antændes af åbne flammer.
>
> Vi mener ikke, at de kendelser, som vores kundes advokat henviser til, er sammenlignelige med nærværende situation og kan næppe finde anvendelse som belæg for bortfald af egenbetalingen. I nærværende situation er der tale om håndtering af en stor mængde benzin og dampene heraf i et lokale, hvor der tillige er åben ild. I kendelserne, som vores kundes advokat henviser til, er der tale om håndteringen af en vinkelsliber, hvor gnisterne heraf antænder savsmuld.
>
> Vi må således fastholde, at vores kunde har handlet groft uagtsomt i dennes omgang med benzin og åben ild, og at selskabet er berettiget til at nedsætte erstatningen i henhold til forsikringsaftalelovens § 18, stk. 2."

Klagerens advokat anførte herefter i skrivelse af 9/9 2009 til nævnet:

> "Tanken indeholdt ikke 40 liter benzin. Det er en 50 liters tank, og tanken var ca. halvt fuld, altså omkring 25 liter.
>
> Den donkraft der omtales, er ikke en almindelig donkraft, som angivet af forsikringsselskabet. Det er en speciel gearkasseløfter, der støtter på 4 punkter i forbindelse med løftet. Den er således fuldt ud anvendelig til formålet.
>
> Sagen kan efter klagerens opfattelse afgøres på det foreliggende grundlag."

Selskabet anførte som følge heraf i skrivelse af 20/9 2009 til nævnet:

> "Vores kunde anfører i sit brev, at benzintanken var ca. halvfuld, hvilket vil sige, at der kun var omkring 25 liter i tanken. Vi mener, det er uden betydning, om der er 40 liter eller 25 liter i tanken. Det er stadig en betydelig mængde benzin, som er en særdeles brandbar væske og dampe, der direkte kan antændes af åbne flammer, hvilket må anses for almen viden, især for en uddannet mekaniker.
>
> Vores kunde anfører endvidere i sit brev, at der er tale om en speciel gearkasseløfter. Hertil må vi anføre, at løfteren ikke fungerede optimalt, idet tanken tippede, hvilket var en nærliggende risiko, som vores kunde burde have forudset. Det var således tillige nærliggende, at benzinen flød ud af tankens åbne studs.
>
> Vi må derfor fastholde, at det er groft uagtsomt at afmontere benzintanken fuld som halvfuld i et lokale, hvor der er åben ild/flamme.
>
> Vi lægger vægt på, at vores kunde nemt kunne have afværget den indlysende eksplosionsfare ved forud for arbejdet at have slukket for gasvarmeren eller tømt benzintanken,
>
> Vi henviser til AK 68.703 hvor Ankenævnet netop lagde vægt på, at skadelidte kunne have indrettet sig anderledes."

Omfanget af løsøre:

Klageren anmeldte til selskabet, at en række løsøregenstande var blevet brandskadede. Selskabet afviste at yde dækning til en række af disse med henvisning til, at der var tale om erhvervsgenstande.

Klagerens advokat har ved skrivelse af 3/7 2009 over for nævnet nedlagt påstand om, at selskabet skal anerkende, at det skal yde dækning til alle de anmeldte løsøregenstande. Klagerens advokat har til støtte herfor anført:

> "Som sagens bilag … fremlægges klagerens liste over løsøre. Der er foretaget en markering af de poster, som indklagede slet ikke har villet dække. Disse udgør under henvisning til påstanden samlet kr. 153.396,75.

Det øvrige løsøre, har indklagede indvilliget i at dække, dog med fradrag af 25 % under henvisning til den ovenfor anførte argumentation.

Det er derfor klagerens opfattelse, at der ikke skal ske fradrag med 25 % i dækningen af klagerens løsøreerstatning, ligesom der skal ydes fuld erstatning for alt det løsøre, der er mistet.

Ifølge klagerens oplysninger foreligger der ikke tvist om, at disse aktiver har befundet sig i bygningen.

Indklagede har gjort det synspunkt gældende, at der var tale om erhvervsmæssige aktiver. Overfor dette må klageren anføre, at klageren ikke udøver anden form for erhvervsmæssig aktivitet, end ved sin ansættelse ved kommunen. Klageren er ikke momsregistreret, og udfører ikke arbejde mod betaling fra andre på sin private adresse.

Det forhold, at klageren er tidligere mekaniker gør ikke det pågældende løsøre til erhvervsmæssig løsøre, der er undtaget for dækning.

Ankenævnet anmodes derfor om at træffe kendelse om klagerens samlede løsøreerstatning skal udgøre kr. 387.369,00 altså uden 25 % fradrag og med fuld dækning af samtlige det mistede løsøre.

Der henvises til den samlede opgørelse i sagens bilag … med fradrag af Honda kr. 45.000,00, fælge kr. 10.000,00 og Audi kr. 30.000,00, idet disse aktiver skal dækkes af kaskoforsikringen."

Selskabet har ved skrivelse af 26/8 2009 fastholdt sin afgørelse over for nævnet. Selskabet har til støtte herfor anført:

"Vores kundes og dennes advokat er tillige af den overbevisning, at selskabet er pligtige til at yde yderligere kr. 153.396,75 i erstatning for effekter, som vi ikke mener, kan henregnes til indboforsikringen.

I henhold til indboforsikringens punkt 2.1 dækker selskabet privat indbo, der hører med til en privat boligs normale udstyr, som naturligvis også omfatter værktøj, rekvisitter og instrumenter til privat brug.

Vi har på baggrund heraf tilbudt vores kunde en erstatning, der svarer til, hvad der med rimelighed kan betragtes som normalt udstyr. Vi har i den forbindelse tillige taget hensyn til vores kundes uddannelse, samt at det er forventeligt, at han måtte have lidt mere end 'normalt'.

I vores erstatningstilbud har vi således ikke medregnet tilbehør til eksisterende køretøjer samt diverse værktøj, som ikke med rimelighed kan henregnes til en privat boligs normale udstyr, men snarere har en erhvervsmæssig/professionel karakter. Vores erstatningsopgørelse vedlægges som bilag …

Vi henviser til AK 56.621 samt AK. 66.365 vedlagt som bilag …

Vores løsøretaksator har udarbejdet løsørerapporten i samarbejde med vores kunde. Han har forklaret vores kunde, hvorfor effekterne er blevet undtaget og oplyser, at vores kunde godkendte rapporten.

Vi gør for en god ordens skyld opmærksom på at nøglen, der ikke er dækket på indboforsikringen, er nøglen til selve bygningen, som er nedbrændt. Erstatning for denne indgår derfor i opgørelsen på husforsikringen.

Vi må således fastholde, at vores kunde ikke er berettiget til yderlig erstatning, idet de undtagne effekter enten ikke kan betragtes som en privat boligs normale udstyr eller vedrører tilbehør til vores kundes eksisterende køretøjer, som således heller ikke er dækket af vores kundes indboforsikring."

Kontanterstatningen fratrukket 10 %:

Klagerens advokat anførte i skrivelse af 6/10 2009 til nævnet:

"Tak for skrivelsen af 24. september 2009.

Skrivelsen giver ikke anledning til yderligere bemærkninger fra min klients side.

Dog bedes Ankenævnet i forbindelse med min klients klagebehandling tage stilling til, om forsikringsselskabet har været berettiget til at fradrage 10 % i forbindelse med, at min klients løsøreerstatning udbetales som en kontanterstatning.

Jeg henviser i den sammenhæng til, at der mellem parterne ikke er indgået nogen aftale om et fradrag i kontanterstatning, ligesom der heller ikke fremgår noget af policen herom.

Assurandøren mener, at støtte sit synspunkt på en mundtlig aftale med min klient, hvilket min klient bestrider.

Jeg skal herefter anmode Ankenævnet om at træffe en afgørelse i sagen."

Selskabet anførte som følge heraf i skrivelse af 19/10 2009 til nævnet:

"Vores kundes advokat skriver i brevet til Ankenævnet, at vores kunde er utilfreds med det fradrag på 10 %, som er foretaget i forbindelse med, at løsøreerstatningen udbetales som kontanterstatning.

I henhold til forsikringsbetingelserne punkt 7.2.1 har selskabet mulighed for at erstatte vores kundes tab ved at fremskaffe genstande, der svarer til dem, der er beskadiget eller ved at udbetale en kontant erstatning.

Selskabet har samarbejdsaftaler med bl.a. Bauhaus og XL-byg, hvor vi ved køb af varer får minimum 10 % rabat. Såfremt vores kunde ønsker at genskaffe varerne fra bl.a. Bauhaus eller XL byg, får han således minimum 10 % i rabat.

Vores løsørekonsulent fortalte allerede vores kunde omkring vores rabataftale med bl.a. Bauhaus og XL-byg ved besigtigelsen den 3. marts 2009. Vores kunde gav allerede den gang udtryk for, at han ønskede en kontant erstatning frem for genlevering, og vores konsulent oplyste, at såfremt han ønskede det, ville der blive fratrukket 10 %, da det var den rabat, vi minimum kunne få ved vores samarbejdspartnere.

Vores kundes advokat har også ringet til vores løsøretaksator og spurgt til fradraget på kontanterstatningen, og han er ligeledes blevet informeret."

Af forsikringsbetingelserne for familieforsikringen fremgår bl.a.:

"**2 Hvilke genstande er dækket?**
…
2.1 Almindeligt privat indbo
…
7.2 Erstatningsmåde
7.2.1 Trekroner kan erstatte tabet ved at
- sætte beskadigede genstande i væsentlig samme stand som før skaden
- erstatte værdiforringelse
- fremskaffe genstande, der svarer til dem, der er beskadiget eller stjålet
- udbetale en kontant erstatning.

7.2.2 Hvis Trekroner fremskaffer tilsvarende genstande eller udbetale kontant erstatning, tilhører de beskadigede genstande Trekroner."

Nævnet udtaler:

Ad. Grov uagtsomhed:

Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet det sandsynliggjort, at branden opstod som følge af benzindampe, der eksploderede ved kontakt med ild. Klageren kunne, som anført af selskabet, have elimineret faren ved at have slukket ovnen under arbejdet eller ved at have tømt benzintanken før afmonteringen af denne.

Ved ikke at have elimineret faren for den opståede brand før arbejdet, burde klageren have indset, at der forelå en indlysende fare for brand. På baggrund heraf finder nævnet, at klageren derved har udvist en uagtsomhed, der må betegnes som grov.

Nævnet finder derfor ikke anledning til at kritisere, at selskabet har nedsat erstatningen for bygnings- og løsøreskaden med 25 % med henvisning til Forsikringsaftalelovens § 18, stk. 2.

Ad. Omfanget af løsøre:
Indledningsvis bemærkes, at en række genstande i den indsendte opgørelse ikke er behandlet i nærværende sag. Nøglen til garagen er omfattet af husejerforsikringen, mens en række autotilbehør er omfattet af tegnede kaskoforsikringer. Klageren har tillige anmeldt en mountainbike brandskadet, men da klageren ikke har cykeldækning tilknyttet sin forsikring, er denne ikke omfattet af dækningen.

Nærværende sag om omfanget af løsøre omhandler herefter alene værktøj, som selskabet har anset som værende af erhvervsmæssig karakter.

Henset til omfanget og værdien af det af klageren anmeldte værktøj finder nævnet ikke anledning til at kritisere selskabets erstatningsopgørelse, da den afviste del af værktøjet ikke kan betragtes som privat indbo og derfor ikke er omfattet af forsikringen.

Ad. Kontanterstatningen fratrukket 10 %:
Det fremgår af de ovenfor citerede forsikringsbetingelser, at selskabet kan vælge at levere genstande, der svarer til de brandskadede. Såfremt klageren ikke ønsker genlevering, kan selskabet opfylde sin ydelsespligt ved at udbetale et til genleveringsomkostningerne svarende beløb.

Ud fra de foreliggende oplysninger må det lægges til grund, at selskabet har kunnet genlevere de anmeldte genstande, samt at selskabet ved genlevering ville kunne opnå en rabat på 10 %. Klageren har imidlertid valgt at få udbetalt en kontanterstatning, hvorfor selskabet har udbetalt erstatningen med fradrag af de 10 %, som kunne være opnået ved genlevering. På baggrund af de foreliggende oplysninger finder nævnets flertal ikke anledning til at kritisere den af selskabet ydede erstatning.

Et medlem finder, at selskabet ikke i sine forsikringsbetingelser har anført, at der i en sådan situation fratrækkes den rabat, som selskabet ellers ville kunne opnå, og at selskabet derfor er afskåret herfra.

Som følge af det anførte

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann